

21- 9 - 1961.

Igen Tisztelt Professzor Ur!

Nagyon köszönöm kedves levelét és igazán hálás vagyok, amiért megtetszett írni, hogy Isztambulba előbb mehetek.

Igen sajnálom, hogy a levéltárra vonatkozó engedélyt még nem sikerült megszerezni és így talán most nem is tudunk dolgozni. Már emiatt is nagyon örülnék, ha az ankarai egyetemen megkaphatnám a magyar lektori állást, mellyel kapcsolatban a múlt héten már levélben kértem igen tisztelt Professzor ur szives támogatását. Nem tudom, hogy már méltóztatott-e érdeklődni az ankarai egyetemen? Ha igen, akkor kérem méltóztassék azt megírni, úgyhogy a levelet október 9-ig megkaphassam. De ha a sok elfoglaltság miatt most nem jutott volna még idő rá, akkor majd szóban beszélgetünk róla. Addig is szabad legyen kérnem újból igen tisztelt Professzor ur meleg pártfogását ebben az ügyben.

Fekete professzor ur iránt én nagy tisztelettel vagyok, hiszen tanárom volt, illetőleg tanítványa vagyok. Eppen ezért a mostani körülmények között én vagyok a legkényelmetlen helyzetben. Ugyanis bár tudják, hogy ő is Ankarába megy, a Történettudományi Intézet, illetőleg a Magyar Tudományos Akadémia által tervezett közös török-magyar tudományos együttműködésről eddig még hivatalosan nem szólt neki senki. Hogy miért nem szóltak /talán, mert perzsa paleográfiával foglalkozik mostanában és nem törökkel vagy mivel elmúlt hetven éves és nemsokára ugyanis nyugdíjba megy/ nem tudom.

Az tény, hogy a török-magyar tudományos együttműködés ügyét Ligeti professzor ur kezdeményezte és nem Németh vagy Fekete professzor ur, s neki bizonyára meg vannak a maga elgondolásai és nem kér tanácsot azoktól, kik az ügygel kapcsolatban nem fáradtak semmit. Nekem a Ligeti Professzor ur és különösen a történészek elgondolásához kell igazodnom. A munkák kiadása ez esetben a történészekre tartozik, azért is vittem el Professzor urat annak idején Makkai László osztályvezető urhoz. Még a Ligeti alelnök ur is csak a történészek javaslatára fogja kiadni Professzor ur munkáját! Ez a javaslat írásban ugyan még nincs meg /szeptember 29-én lesz ezzel kapcsolatban döntés/, de biztosíthatom Professzor urat, hogy meg lesz, mert Makkai osztályvezető ur nagyon melegen fogja támogatni.

Mindezekről a dolgokról Fekete professzor urat vagy hivatalosan tájékoztatják vagy én tájékoztatom annyira, amennyire erre felhatalmaznak. Mindenesetre, ha a szeptember 29-i ülésen az együttműködésről szóló javaslatokat elfogadják, akkor azt a TTK írásban fogja megkapni a Magyar Tudományos Akadémia II. osztályától és így nem lesznek csak az én szóbeli közlésemre utalva. Az írás fog tehát voltaképpen beszélni és nem Fekete professzor ur vagy én, mert nem mi vagyunk a kiadók. Azt hiszem igen tisztelt Professzor urnak sem lesz kárára, ha Ligeti professzor ur elgondolása szerint cselekszik, kérem méltóztassék ítéletemben bizni. Én igyekszem úgy elintézni az ügyet, hogy Fekete professzor urat ne sértsem.

Nagyon örülök, hogy Özalp Gökbilginnek alkalmat tesz adni arra, hogy idejöhessen, illetőleg, hogy tőlünk valaki odamehessen. Remélem sikerülni fog, majd érdeklődöm az oktatásügyi minisztériumban.

Nagyon kérem Professzor urat sziveskedjék közben járni vagy írni, hogy a török vizumot minél előbb megkaphassam, a követség ma kérte táviratilag /a távirat száma, melynek nyomán keresni lehet 48./ A követségen nagyon kedvesek voltak, azonban mondták, hogy a vizum ügyében sokat segíthet, igen tisztelt Professzor ur.

Valószínű október 9-én indulok, de erről később még biztosabbat írok, vagy táviratokozok.
A mielőbbi viszontlátás reményében, meleg szeretettel üdvözlöi Professzor urat és minden jót kíván
Özsinthe hiva és tisztelője

Özsinthe hiva és tisztelője